

POWIAT WIERUSZOWSKI

położony jest w regionie centralnym, w południowo-zachodniej części województwa łódzkiego. Siedzibą powiatu jest miasto Wieruszów.

W skład powiatu wchodzą:

- gmina miejsko-wiejska Wieruszów
- gminy wiejskie: Bolesławiec, Czarstary, Galewice, Lututów, Łubnice, Sokolniki

Korzystne położenie oraz przebiegająca przez powiat droga ekspresowa S-8 Łódź-Wrocław sprawia, że powiat jest dobrze skomunikowany, atrakcyjny turystycznie i gospodarczo.

Siedziba Starostwa Powiatowego mieści się w Wieruszowie przy ul. Rynek 1-7.

ORIENTEERING W POWIECIE WIERUSZOWSKIM

Orienteering jest wiodącym produktem turystycznym powiatu wieruszowskiego pn. „Wieruszowski Powiat z Mapą i Kompasem”. Ilość tras orienteeringowych funkcjonujących na terenie powiatu wieruszowskiego zaskakuje i jest rzadkością w skali ogólnopolskiej! Obecnie można już korzystać z 10 tras orienteeringowych, zlokalizowanych w kompleksach leśnych powiatu wieruszowskiego.

Warto zaznaczyć, że w 2018 powiat wieruszowski był współorganizatorem Ogólnopolskich Mi-strzostw w Biegu na Orientację „Puchar Najmłodszych”, odbywających się w Sokolnikach, Żdżarach i Starym Ochędzynie.

DOSTĘPNE TRASY:

1. Sokolski Las
2. Głaz
3. Lisie Jamy
4. Galewice
5. Czarstary
6. Szustry
7. Gola
8. „U Maćka III”
9. Pieczyska
10. Żdżarski Las

Mapa z trasami orienteeringowymi

Informacje dotyczące produktu turystycznego „Wieruszowski Powiat z Mapą i Kompasem” dostępne są na stronie internetowej:
<https://www.powiat-wieruszowski.pl/mapafoto/mapa/>.

MAPA ATRAKCJI TURYSTYCZNYCH POWIATU WIERUSZOWSKIEGO

1. Zespół dworski Szczanieckich w Lubczynie - dwór zabytkowy otoczony parkiem o powierzchni 4,7 ha.
2. Zespół kościelno-klasztorny oo. Paulinów - obiekt historyczny kojarzony z obrońcą Częstochowy ks. Kordeckim.
3. Aleja Dębów Czerwonych w Kuźnicy Skakawskiej - aleja 96 dębów czerwonych uznana za pomnik przyrody.
4. Kościół cmentarny św. Małgorzaty w Piaskach - wzniesiony w 1781 r., drewniany, kryty gontem, ciekawym łożem wewnątrz.
5. Drewniany kościół św. Mikołaja w Chróscinie - wzniesiony przez zakon Cystersów z Ołoboku.
6. Trójnawowy kościół św. Trójcy w Bolesławcu
7. Pałac Łopuchinów w Chróscinie - obecnie Dom Pomocy Społecznej.
8. Ruiny zamku w Bolesławcu - pozostałości zamku obronnego z czasów Kazimierza Wielkiego.
9. Kościół pw. Najświętszej Marii Panny w Czarstarach

MAPA ATRAKCJI TURYSTYCZNYCH POWIATU WIERUSZOWSKIEGO

10. Ruiny klasycystycznego dworu Nekadów-Trepków w Parcicach - znajdują się na terenie XVIII-wiecznego parku o powierzchni 4,08 ha. W obrębie parku rosną unikalne pomniki przyrody (dwa platany kalifornijskie).
11. Prywatne muzeum stolarstwa w Czarstarach - właścicielem muzeum jest Roman Malecki, który pochodzi z rodziny ze stolarskimi tradycjami. Od kilku lat gromadził zabytkowe narzędzia. Dłuta, heble i przedwojenne piły mechaniczne stanowią ekspozycję muzeum.
12. Drewniany kościół św. Trójcy w Węglewicach - świątynia o 200-letniej historii, corocznie 6 sierpnia, w święto Przemienienia Pańskiego, do Węglewic przybywa piesza pielgrzymka z Wieruszowa.
13. Klasycystyczny pałac w Węglewicach
14. Rezerwat przyrody „Długosz Królewski w Węglewicach” - rezerwat utworzony dla ochrony największej i najokazalszej polskiej paproci - długosza królewskiego.
15. Zespół dworsko-parkowy w Galewiczach - w skład dawnego zespołu dworskiego wchodzi: klasycystyczny dwór szlachecki z 2. połowy XIX w. oraz park krajobrazowy z 2. połowy XIX w.
16. Drewniany dwór starostowski w Świątkowicach - jedna z najpiękniejszych tego typu budowli na terenie województwa łódzkiego i centralnej Polski. Wokół dworu rozciąga się park o powierzchni 10,2 ha, założony w latach 1890-1900.
17. Kościół parafialny św. Piotra i Pawła w Lututowie - trójnawowa świątynia z dwiema wieżami.
18. Zespół pałacowo-parkowy Taczanowskich w Lututowie - na zespół składają się: dawny klasycystyczny pałac Taczanowskich z czterokolumnowym portykiem w elewacji frontowej oraz park podworski. Obecnie siedziba Zespołu Szkół Rolniczych im. Wincentego Baranowskiego.
19. Kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Łubnicach - we wnętrzu znajduje się głównie barokowe wyposażenie z XVII stulecia. Szczególną uwagę przykrywa umieszczony w głównym ołtarzu późnogotycki tryptyk z XVI stulecia.
20. Neoklasycystyczny murowany kościół św. Jakuba Apostoła w Dziethrzykowicach - w kościele odnajdujemy herby rodowe rodziny Rappardów-Nieszkowskich, dawnych właścicieli Dziethrzykowic i Łubnic.
21. Kościół parafialny św. Katarzyny w Wójcinie - we wnętrzu świątyni znajdują się ciekawe rzeźby z XVII stulecia. Na fasadzie świątyni wisit tablica pamiątkowa ku czci 16 osób poległych w latach II wojny światowej.
22. Ruiny dworu Rappardów-Nieszkowskich w Dziethrzykowicach
23. Drewniany kościół parafialny św. Anny w Ochędzynie - najstarsza z zachowanych świątyni drewnianych na terenie powiatu wieruszowskiego.
24. Rezerwat leśny „Rys” - leży w pobliżu wsi Siedliska i Ryś. Powstał w 1977 r. Jego powierzchnia wynosi 53,93 ha. Ochronie podlega tu stary las bukowy rosnący na północno-wschodniej granicy zasięgu w Polsce. Tutejsze buki osiągały wiek do 150 lat.
25. Zespół pałacowo-parkowy w Sokolnikach - wzniesiony w 2. połowie XVIII stulecia. Pałac powstał według projektu dreźnieńskiego architekta Fryderyka Naxa. Całość otacza barokowy park o powierzchni 4 ha o układzie geometrycznym, założony w 2. połowie XVIII w.
26. Zespół pałacowo-parkowy w Walichnowach - klasycystyczny pałac w Walichnowach wybudowano w 1844 r. Wokół pałacu rozciąga się malowniczy park o powierzchni 9 ha.

RUINY ZAMKU W BOLESŁAWCU

Niedaleko Bolesławca, na łąkach, na dawnym ostarciu terasy brzegowej Pradoliny Prosnę znajdują się ruiny gotyckiego zamku Kazimierza Wielkiego. W latach 1336-1338 król wznosił ceglana warownię. W 1370 r. Ludwik Węgierski przekazuje zamek w ręce księcia Władysława Opolczyka. Ten rozbudowuje i umacnia obiekt. Wystawia ośmioboczną wieżę ostatecznej obrony. W 1396 r. król Władysław Jagiełło upomina się o zwrot dóbr i zamku od Opolczyka. Rozpoczyna się wojna, ale, jak na ówczesne czasy, nowoczesne umocnienia w Bolesławcu nie pozwalały nawet armii królewskiej na zdobycie tego miejsca (według legendy i zapisów kronikarza Jana Długosza obrońcom sprzyjał i pomagał tunel, wyprowadzony pod wieżą i dalej pod fosą aż do miasta). Walki ustają dopiero po śmierci nieposłusznego księcia w 1401 r. Jagiełło przejmując zamek i ustanawia na nim siedzibę starostwa niegrodzkiego. Na początku XVII w., za starostów Denhoffów, zamek poważnie przebudowano i nadano mu charakter rezydencji magnackiej. W okresie wojny trzydziestoletniej i potopu szwedzkiego zamek uciepiał, ale szybko został odbudowany. Jednak wojna północna przynosi kolejne zniszczenie. W 1704 r. wojska szwedzkie częściowo wysadzają mury. Od tego okresu zamek ulega systematycznemu dewastowaniu i rozbieraniu przez okoliczną ludność. Dzisiaj o dawnej świetności świadczą 22-metrowa wieża (z której rozciąga się wspaniały widok na okoliczne ziemie województwa łódzkiego, wielkopolskiego i opolskiego), pozostałości bramy wjazdowej i fragmenty murów obronnych.

PAŁAC ŁOPUCHINA W CHRÓSCINIE

Historia pałacu w Chróscinie jest ściśle związana z powstaniem stacjonującym, gdyż po upadku powstania car rosyjski generał, który wyróżnił się w „tłumieniu buntu polskiego”, nadaje liczne posiadłości (wcześniejsze skonfiskowane) na terytorium dawnej Rzeczypospolitej. W 1866r. ziemie nad Prosną, a wśród nich między innymi dobra w Chróscinie otrzymuje generał Mikołaj Krasnokucki. W krótkim czasie jako wiano ślubne przekazuje te ziemie swojej córce Tatianie i zięciowi generałowi Iwanowi Łopuchinowi. Ten ostatni, wśród lasów wystawia pałac. W okresie pierwszej wojny stacjonują tutaj wojska niemieckie, które dopiero 13 listopada 1918 r. wypierają żołnierze z Polskiej Organizacji Wojskowej z Bolesławca. Rodzina Łopuchinów opuszcza Chróscin i udaje się na emigrację, ale dopiero na początku lat 20. XX w. Państwo Polskie nabywa pałac z rąk Iwana Łopuchina. Od tego momentu obiekt pełni liczne funkcje. Przyjmuje sieroty, organizowane są kolonie letnie, pełni rolę internatu dla dziewcząt ze Szkoły Rolniczej z Chróscina. W okresie II wojny światowej Niemcy zakładają ośrodek wypoczynkowy dla żołnierzy. Po wojnie w pałacu ponownie ulokowano internat dla uczniów szkoły rolniczej (już koedukacyjnej), również często jest odwiedzany przez żołnierzy nadal walczących w podziemiu. W 1952 r. utworzono Dom Pomocy Społecznej, który po licznych zmianach i generalnej renowacji i modernizacji funkcjonuje do dzisiaj. Bryła obiektu zachowała wspaniały styl eklektyzmu XIX-wieczności. Wyposażenie wewnętrzne zachwyca pięknem pruskich pieców kaflowych, drewnianą klatką schodową, drewnianymi - kasetonowymi sufitami, wspaniale zachowanymi licznymi drzwiami z okuciami czy oknami ze szkła oprawianego w ołów, a jedno okno przyciąga przepięknymi witrażami, przedstawiającymi herby rodowe dawnych właścicieli.

CERKIEW W CHRÓSCINIE

Na skraju lasu w pobliżu pałacu Łopuchina pod koniec XIX w. wzniesiono prawosławną cerkiew, która pełniła rolę kaplicy dla rodziny Łopuchinów oraz świątyni dla pałacowej służby i żołnierzy straży granicznej. Wnętrze w 1913 r. pokryto polichromią przedstawiającą walkę św. Jerzego ze smakiem (cerkiew jest pod wezwaniem św. Jerzego Zwycięcy), aniołów, czterech ewangelistów, liczne symbole religijne i motywy roślinne. Pod posadzkami ulokowano dwa poziomy krypyt dla zmarłych z rodziny właścicieli, a służbę chowano na cmentarzu utworzonym wokół cerkwi. Od północy pobudowano dzwonnice (niestety, jeszcze w 1918 r. dzwony zostały wywiezione przez Niemców). Cały teren ogrodzono parkiem. Po opuszczeniu Chróscina przez Łopuchinów cerkiew nadal pełniła funkcję świątyni (nie wszyscy wyznawcy prawosławia wyjechali), kapłan dojeżdżał z Wielunia. Po utworzeniu Domu Pomocy w pałacu Łopuchina w 1952 r. w cerkwi urządzono kaplicę pogrzebową. Niestety, w latach 70. XX w. władze wprowadziły zakaz użytkowania obiektu. Niezabezpieczoną cerkiew systematycznie niszczone, uszkodzono nawet freski i wyposażenie, niszczone groby i ogrodzenie. Dopiero w 1989 r. dokonano opisu technicznego obiektu i wpisano do rejestru zabytków, a w 2006 r. ponownie przekazano Kościołowi Prawosławnemu (wcześniej cerkiew należała do parafii rzymskokatolickiej w Chróscinie). W 2013 r. ukończono prace wzmacniające fundamenty, odnowiono elewację i wybudowano schody (nadal trwają prace remontowo-konserwatorskie wewnątrz cerkwi). W 150-lecie wybuchu powstania styczniowego od strony północnej zainstalowano muzeum napowietrzne poświęcone powstaniom narodowym Polaków oraz przedstawiające losy pałacu, rodziny Łopuchinów i okolicznych terenów na przełomie XIX i XX w.

REZERWATY

REZERWAT DŁUGOSZ KRÓLEWSKI W WĘGLEWICACH

W pobliżu miejscowości Węglewice w 1965 r. utworzono rezerwat o powierzchni 3,26 ha. Podstawowym celem ochrony jest zachowanie do celów dydaktycznych i naukowych naturalnego występowania długosza królewskiego na siedlisku boru bagienne. Długosz królewski jest najokazalszą paprocią występującą w Polsce, objętą ścisłą ochroną gatunkową, umieszczoną w Czerwonej Księdze - narażona na bezpośrednie wyginiecie. Przedstawiciele tej rodziny byli znani już na Ziemi 300 milionów lat temu. W rezerwacie natkamy zbiorowiska roślinne: subceaniczny bór świeży, sosnowy bór bagieny, śródładowy bór wilgotny i ols torfowcowy. Dodatkowo stwierdzono występowanie 53 gatunków roślin, m.in. długosza królewskiego, goryczy błotnej, widłaka jałowcowego, bagnia zwyczajnego.

PARK PODWORSKI W GALEWICACH

W 2. połowie XIX w. w Galewiczach klasycystyczny dwór i park wybudował Antoni Myszkowski. Od niego dwór otrzymał Kazimierz Czapski, adwokat z Kalisza. W okresie międzywojennym parkiem opiekowali się zatrudniani ogrodnicy. W okresie okupacji hitlerowskiej w dworze mieszkali Niemcy. Po zakończeniu wojny aż do 1980 r. tutaj znajdowała się szkoła podstawowa, a obecnie przedszkole. Park poddano renowacji. Posiada ciekawe okazy drzew, np. limbe, pomnikowy okaz dębu szypułkowego i rośliny zielne. Znajduje się tu również ścieżka przyrodnicza oraz samotna mogiła powstańców styczniowych. Ozdobna brama wjazdowa i szeroka aleja zachęcają do odwiedzenia parku.

PAŁAC W SOKOLNIKACH

Budowę pałacu w 1775 r. rozpoczął sędzia ziemski poznański Łukasz Bniński, właściciel starostwa sokolnickiego. Obiekt w stylu saskiego rokoka zaprojektował architekt Fryderyk Nax z Dreżna. Rezydencję odwiedzał książę Fryderyk August III, władca Księstwa Warszawskiego. Budowla charakteryzuje się owalną salą balową i ozdobną klatką schodową oraz piętrowym, wysuniętym do przodu wieżowym wieżyczką. W 1844 r. pałac został przebudowany przez architekta Karla Schindera. W 1913 r. wybudowali Szczaniecy. Wokół urządzili 4,7-hektarowy park z małym stawikiem.

ZESPÓŁ PAŁACOWO-PARKOWY TACZANOWSKICH W LUTUTOWIE

Pałac został wzniesiony w 1934 r. przez rodzinę Taczanowskich na spalonym, jeszcze w dużej części drewnianym, pałacyku z XIX w. Jest to obiekt klasycystyczny, murowany, piętrowy, z czterokolumnowym jonijskim portykiem w elewacji frontowej. Obok stoja dawne zabudowania folweczne, w tym klasycystyczny spichlerz wzniesiony ok. 1800 r. Park pałacowy ma ok. 5 ha powierzchni. Obecnie w pałacu mieści się Zespół Szkół Rolniczych im. Wincentego Baranowskiego. W 2006 r. w obiekcie przeprowadzono remont, m.in. odnowiono elewację. Wewnątrz działa Szkolna Izba Pamięci gromadząca zabytki z najbliższej okolicy.

W OLEWICACH

Decyzją Wojewody łódzkiego w 2001 r. aleje dębów czerwonych przy drodze nr 450 pomiędzy Kuźnicą Skakawską a Opatowem uznano za pomnik przyrody. Początkowo ochronie podlegało 96 dębów, ale już w 2004 r. uchwała Rady Miejskiej w Wieruszowie uznaje za pomnik przyrody 93 dęby, a obecnie rośnie około 90 drzew. Niestety, w minionym okresie silne podmuchy wiatrów uszkodziły lub całkowicie zniszczyły kilka drzew. Pierwotnie posadzone co 10 m, tworzą unikalne alejowe skupisko tego gatunku. Szacunkowo wiek drzew określono na 100 lat, a obwoły poszczególnych okazów na 370 - 415 cm. Najpiękniejszą aleję prezentuje się jesienią, zmieniając się wówczas różnymi odcieniami żółci, brązu, ale przede wszystkim wielobarwną paletą czerwieni.

W OLEWICACH

Decyzją Wojewody łódzkiego w 2001 r. aleje dębów czerwonych przy drodze nr 450 pomiędzy Kuźnicą Skakawską a Opatowem uznano za pomnik przyrody. Początkowo ochronie podlegało 96 dębów, ale już w 2004 r. uchwała Rady Miejskiej w Wieruszowie uznaje za pomnik przyrody 93 dęby, a obecnie rośnie około 90 drzew. Niestety, w minionym okresie silne podmuchy wiatrów uszkodziły lub całkowicie zniszczyły kilka drzew. Pierwotnie posadzone co 10 m, tworzą unikalne alejowe skupisko tego gatunku. Szacunkowo wiek drzew określono na 100 lat, a obwoły poszczególnych okazów na 370 - 415 cm. Najpiękniejszą aleję prezentuje się jesienią, zmieniając się wówczas różnymi odcieniami żółci, brązu, ale przede wszystkim wielobarwną paletą czerwieni.

Baza gospodarstw agroturystycznych w powiecie wieruszowskim

Gospodarstwo Agroturystyczne

Dom Wczasów Dziecięcych
Głaz 12, 98-405 Gajewice
Tel./fax: 62 784 39 29, Tel. 62 783 87 08
E-mail: dwdglaz@poczta.onet.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Na Nowinach”, Maria Małanka
Ul. Chopina 1, 98-432 Łubnice
Tel. 693 922 810
E-mail: maria.małanka@onet.com.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Pałac Łubczyzna”, Wiesław Wawrzyniak
Łubczyzna 1, 98-400 Wieruszów
Tel. 62 78 43 670, 62 78 43 628
E-mail: pawlac@www.com.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

Marianna i Andrzej Heto
Kopaniń 7, 98-420 Sokolniki
Tel. 62 78 454 73

Gospodarstwo Agroturystyczne

„I Tereni pod Starą Gruszą”, Teresa Łużniak
Łęki Małe 13, 98-360 Lututów
Tel. 606 745 228
E-mail: andrzej383@o2.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

Wioletta Sobota
Ul. Polna 38, 98-400 Wieruszów
Tel. 62 78 31 159, 502 176 049
E-mail: wiolettasobota@wp.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Bocianie Gniazdo”, Arleta Tuz
Chrócin 2, 98-430 Bolesławiec
Tel. 62 78 36 146, 793 003 199
E-mail: wikipedia@wp.pl
www.facebook.com/agroBocianieGniazdo

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Gosciniec nad Prosną”, Mariusz Mączka
Gola 1 B, 98-430 Bolesławiec
Tel. 501 423 856
E-mail: mariuszmaczka1@o2.pl
www.gosciniecnadproсна.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Jagoda”, Malgorzata Borowska
Ul. M. Konopnickiej 67, 98-405 Gajewice
Tel. 62 78 38 517, 62 78 008 637
E-mail: kasia141@onet.pl
www.jagoda-gajewice.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Koniczyna”, Iwona Pakula
Klatka 1, 98-400 Wieruszów
Tel. 604 438 501
E-mail: pakulina60@wp.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne „J. Eweliny”

Łęki Małe 13 A, 98-360 Lututów
Tel. 535 856 635

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Na Grobli”, Paweł Lasota
Mieleszyna 18, 98-400 Wieruszów
Tel. 605 725 441
E-mail: agrowczas@onet.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Na Parceli”, Marian Bury
Góry, ul. Parcela 4, 98-420 Sokolniki
Tel. 62 78 46 525, 506 892 448, 515 921 526;
E-mail: naparceli@wp.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Pod Lasem”, Kamila Bielecka
Ul. Zachodnia 89, 98-410 Czarstary
Tel. 62 78 43 136, 505 032 457
E-mail: podlasem@wp.pl
www.podlasem.republika.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Podkowa”, Magdalena i Dariusz Górcalski
Ul. M. Konopnickiej 88, 98-405 Gajewice
Tel. 62 78 38 140, 531 662 219
E-mail: podkowa88@wp.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

„Zagroda”, Eugeniusz Kasprzak
Niwiska 1, 98-405 Gajewice
Tel. 62 78 38 126, 694 541 974
www.agrozagroda.com.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

Agata i Karol Rita
Hipolity 2, 98-360 Lututów
Tel. 606 184 861
E-mail: agata_fta@interia.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

z zdrową żywnością „Pod Lipą”, Józef Okoń
Ul. Parkowa 18, 98-405 Gajewice
Tel. 62 78 38 125, 609 165 350
E-mail: jozef_okon@o2.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

Renata Zawadzka
Ul. Parkowa 27, 98-405 Gajewice
Tel. 660 717 446
E-mail: zawadzki.gajewice@o2.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne „Viola”

Jacke Żurek
Częstoch 20, 98-405 Gajewice
Tel. 605 104 068
E-mail: jakucz@wp.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne „Nad Prosną”

Justyna Bielewska
Brzeziny 10, 98-405 Gajewice
Tel. 667 942 554
E-mail: jbielewska@onet.pl
www.nadproсна.pl

Punkt Informacji Turystycznej
działający przy Powiatowej Bibliotece
Publicznej w Wieruszowie
ul. Wajkowskiej 11, 98-400 Wieruszów
tel./fax: 62 783 11 88
e-mail: pbiwieruszow@wp.pl
www.pbi-pwieruszow.pl

Studio PLAN
ul. Piotrkowska 72, 54-600 Wrocław
tel./fax 71 373 447
www.plan.pl, e-mail: plan@plan.pl

Redakcja: Anna Dobrzańska
Teksty: Stosowno Powiatowe w Wieruszowie, konsultacja merytoryczna: Andrzej Olbromski
Kartograf: Monika Kieć
Opracowanie graficzne: Patrycja Piana Studio Plan
Opracowanie: Stosowno Powiatowe w Wieruszowie, Fotopix.com, Wikipedia

Wydanie I 2018 r.

ISBN 978-83-66511-35-2

Informacje zawarte w niniejszym wydawnictwie są prawnie chronione. Zabrać copy nie wolno. Wszelkie prawa zastrzeżone. Zabrać copy nie wolno. Wszelkie prawa zastrzeżone. Zabrać copy nie wolno. Wszelkie prawa zastrzeżone.

OPRACOWANIE

POWIAT WIERUSZOWSKI

mapa
skala: 1 : 75 000

Punkt Informacji Turystycznej
przy Powiatowej Bibliotece Publicznej w Wieruszowie

ul. Waryńskiego 11, 98-400 Wieruszów
tel/fax: 62/ 783 11 88
e-mail: pbpwieruszow@wp.pl
www.pbp-wieruszow.pl

POWIAT WIERUSZOWSKI

mapa
skala: 1 : 75 000

